

מסכת מנהות

פרק ה

א. כל המנהות באות חמץ, חוץ מחייב שבטהו ושתמי הלחם, שהוא באות חמץ. רבי מאיר אומר, שאר בזקה לנו מתוקן וממחצון. רבי יהונתן אומר, אף היא איבגה מן המבחר, אלא מביא את השאר, וננותו לתוך המזקה, וממלא את המזקה. אמרו לו, אף היא קיימה חיסכה או יתרה:

ב. כל המנהות גלושות בפושרים, ומsharpן שלא ייחמיצו. ואם היחמיצו שיריה, עובר بلا מעשה, שגיאמר (ויקרא ב), כל המנחה אשר פקריבו לה' לא מעשה חמץ. וחיבים על לישתה, ועל ערכתה, ועל אפיקתה:

ג. יש טענות שעון ולבונה, שעון ולא לבונה, לבונה ולא שעון, לא שעון ולא לבונה. ואלו טענות שעון ולבונה, מנחת הסלת, והמתקבת, והפרחשת, והחלות, והракיעין, מנחת כבנין, מנחת כהן משיח, ומנת גוים, ומנת נשים, ומנת העمر. מנחת בסכין טעונה שעון,

וְאֵין טֻעָנָה לְבֹונָה. לִקְחָם הַפְּנִים טֻעָן לְבֹונָה, וְאֵין טֻעָן שֶׁמְנוֹ. שְׂתִּי הַלְּחֵם, מְנַחָת חֹטָא וּמְנַחָת קְנָאות, לֹא שֶׁמְנוֹ וְלֹא לְבֹונָה:

ד. וְחִיב עַל הַשֶּׁמְנוֹ בְּפָנַי עַצְמוֹ, וְעַל הַלְּבֹונָה בְּפָנַי עַצְמָה. נָתָנוּ עַלְיָה שֶׁמְנוֹ, פֶּסֶלֶת. לְבֹונָה, יַלְקְטָה. נָתָנוּ שֶׁמְנוֹ עַל שִׁירִיהָ, אֵינוֹ עֹזֶר בְּלֹא תְּעִשָּׂה. נָתָנוּ כֶּלִי עַל גַּבְיוֹ כֶּלִי, לֹא פֶּסֶלֶת:

ה. יְשׁ טֻעָנוֹת הָגְשָׁה וְאֵין טֻעָנוֹת תְּנוּפָה, תְּנוּפָה וְלֹא הָגְשָׁה, הָגְשָׁה וְתְּנוּפָה, לֹא תְּנוּפָה וְלֹא הָגְשָׁה. אַלֹו טֻעָנוֹת הָגְשָׁה וְאֵין טֻעָנוֹת תְּנוּפָה, מְנַחָת הַסְלָת, וּמְמַחְבָת, וּמְפַרְחָשָׁת, וּמְחַלּוֹת, וּמְרַקִּיקָיוֹן, מְנַחָת כְּהָנִים, מְנַחָת כְּהָנוֹן מְשִׁיחָה, מְנַחָת גּוֹים, מְנַחָת נְשִׁים, מְנַחָת חֹטָא. רַבִי שְׁמַעוֹן אָוֹמֵר, מְנַחָת כְּהָנִים, מְנַחָת כְּהָנוֹן מְשִׁיחָה, אֵין בְּהָנוֹן הָגְשָׁה, מִפְנֵי שְׁאֵין בְּהָנוֹן קְמִיאָה. וְכֹל שְׁאֵין בְּהָנוֹן קְמִיאָה, אֵין בְּהָנוֹן הָגְשָׁה:

ו. אַלֹו טֻעָנוֹן תְּנוּפָה וְאֵין טֻעָנוֹן הָגְשָׁה, לְגֹ שֶׁמְנוֹ שֶׁל מְצָרָע וְאַשְׁמוֹ, וּהַבְּכוּרִים בְּדָבְרֵי רַבִי אַלְיעָזָר בָּנוֹ יַעֲקֹב, וּאַמְוֹרִי שְׁלָמִי יְחִיד וְחַזָה וְשַׁוְק שְׁלַחְנוֹ, אַחֲד אֲנָשִׁים, וְאַחֲד נְשִׁים, בִּישְׁרָאֵל אָבֵל לֹא בְּאֶחָרִים, וּשְׂתִּי הַלְּחֵם, וּשְׂנִי כְּבָשָׁים, וּמְנִיח שְׂתִּי יְדֵיו מַלְמָטוֹן, מוֹלִיך וּמְבִיא, מַעַלָה וּמַורִיד, שְׁבָאָמֵר (שְׁמוֹת כט), אַשְׁר הַונְפָ וְאַשְׁר הַוִּרְם. תְּנוּפָה הִיְתָה בְּמִזְרָח, וּהָגְשָׁה בְּמַעַרְבָ. וְתְּנוּפּוֹת קְוָדָמוֹת

להגשות. מנהת העمر ומנהת קנאות, טעונות פנופה והגשה. לחם הפנים ומנהת נסכים, לא פנופה ולא הגשה:

ז. רבינו שמעון אומר, שלשה מינים טעונים שלוש מוצאות, שתיים בכלל אחת ואחת, והשלישית אין בהן. ואלו הן, זבחי שלמי יחיד, וזבחי שלמי צבור, ואשם מצרע. זבחי שלמי יחיד, טעונים סמוכה חיים, ותנופה שחוטים, ואין בהם פנופה חיים. זבחי שלמי צבור, טעונים פנופה חיים ושהוטים, ואין בהן סמוכה. ואשם מצרע, טעון סמוכה ותנופה חי, ואין בו פנופה שחוט:

ח. האומר הרי עלי במחבת, לא יביא במרחשת. במרחשת, לא יביא במחבת. ומה בין מחבת למרחשת, אלא שהמרחשת יש לה כסוי, והמחבת אין לה כסוי, דברי רבי יוסף הגלילי. רבינו חנניה בן גמליאל אומר, מרחתה עצמה ומעשיה רוחשים, ומחבת צפה ומעשיה קשים:

ט. האומר הרי עלי בתנור, לא יביא מאפה כפה ומאפה רעפים ומאפה יורות העربים. רבוי יהודה אומר, אם רצה, יביא מאפה כפה. הרי עלי מנהת מאפה, לא יביא מחתה חלות וחתה רקיקין. רבינו שמעון מתייר, מפני שהוא קרבן אחד:

